

ΕΥΕΡΙΝΟΣ ΠΟΝΤΟΣ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΘ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΝ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙ

ΕΤΟΣ Β΄.

7 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1882.

ΤΕΥΧΟΣ ΑΒ΄.

Ο ΨΙΑΘΟΠΩΔΗΣ ΕΡΝΕΣΤΗΣ.

Β΄.

(συνέχ. ἴδε προηγ. φύλλον.)

— Παράδοξον τῷ ὄντι, εἶπεν ἡ χήρα· ἀλλὰ μὴ ἀφίνης τὸν Κύριον νὰ περιμένη, Κλάρα, παρακάλεσέ τον νὰ εἰσέλθῃ.

Μετὰ μίαν στιγμὴν ἐπανήλθεν ἡ Κλάρα καὶ μετ' αὐτῆς Κύριός τις ὑψηλοῦ ἀναστήματος, ὠραῖος καὶ φέρων βαρύτεμον μηλωτήν. Μετὰ σεβασμοῦ ὑπεκλίνατο καὶ εἶπε·

— Ζητῶ συγγνώμην, Κυρία, διὰ τὴν ἀνησυχίαν τὴν ὁποῖαν σὰς δίδω· ἐστὲ θεθαία ὅτι δὲν θέλω καταχρασθῆ τῆς καλοκάγαθίας σας· ἐπεθύμουν νὰ μείνω ἐπι δύο λεπτὰ εἰς τὸ δωμάτιον τοῦτο τὸ ἱερὸν δι' ἐμέ, διότι ἐνταῦθα διὰ πρώτην φορὰν κατενόησα ὅτι προορισμός τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶναι νὰ τρώγῃ, νὰ πίνῃ καὶ νὰ κοιμᾶται καλῶς. Τὸ δωμάτιον τοῦτο τὸ ἀγαπῶ, Κυρία, διότι συνέτεινε πολὺ εἰς τὴν εὐτυχίαν μου. . . Ὁ Θεὸς νὰ εὐλογῆσῃ τὴν ἀγαθὴν ἐκείνην οἰκογένειαν! . . .

Εἶσθε ἐλεύθεροι νὰ διαμείνετε ὅσον

θέλετε, κύριε, ἀπεκρίθη ἡ χήρα καὶ νεύσασα τὴν Κλάραν εἰσήλθε μετ' αὐτῆς εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον.

Ὅτε ὁ ξένος ἔμεινε μόνος, ἔστρεψε τὰ βλέμματά του πρὸς ὅλα τὰ μέρη τοῦ δωματίου, ἐπλησίασεν εἰς τὸ παράθυρον καὶ παρετήρει κάτω τὴν ὁδὸν ἐστέναζε πολλάκις καὶ ἔφερε τὴν χεῖρα πρὸς τὸ μέτωπον. Τί συνέβαινε τάχα ἐντὸς τῆς καρδίας τοῦ νέου ἐκείνου; Παρεδόθη εἰς ῥεμβασμούς καὶ δὲν ἐσκέφθη διόλου ὅτι παρήλθεν ἀρκετὴ ὥρα. Τέλος ἡ χήρα, ἥτις, ὁμολογοῦμεν, εἶχεν ἀρχίσει νὰ ἀνησυχῇ, εἰσήλθε καὶ εἶδε τὸν ξένον τοὺς ὀφθαλμούς ἔχοντας προσηλωμένους ἐπὶ τῆς εἰκόνης τοῦ Ῥαβενάου.

— Σὰς ἀρέσκει αὐτὴ ἡ τοπογραφία, Κύριε; τὸν ἠρώτησε.

Πάρα πολὺ, Κυρία, καθ' ὅσον ἡ εἰκὼν αὕτη ἔσχε μεγάλην ἐπ' ἐμοῦ ἐπιρροήν· μὲ βλέπετε, ὡς νὰ ἠθέλατε νὰ μὲ ἐρωτήσητε κάτι ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σὰς ἀπευθύνω ἐγὼ μίαν ἐρώτησιν. Μήπως εἶσθε ἡ Κυρία Χάλιγγ;

— Μάλιστο, ἀλλὰ . . . δὲν ἐνθυμοῦμαι, (ἤθελε νὰ εἶπῃ δὲν ἐνθυμοῦμαι ὅτι σὰς εἶδον ποτὲ πῶς σεῖς μὲ γνωρίζετε;)

— Ἐπιτρέψατέ μοι, Κυρία, νὰ σὰς

διηγήθῃ μικράν τινα ἱστορίαν. Σήμερον, ἀκριβῶς πρὸ εἰκοσιν ἐτῶν, πτωχὸν παιδίον, τὸ ὁποῖον εἶχε πωλήσει τὴν προτεραίαν μίαν ψιάθον ἐνταῦθα, προσεκλήθη ὑπὸ τῆς εὐγενοῦς κυρίας εἰς τὴν αἰθουσάν της· ἐκεῖ εἶδε κατὰ πρῶτον τὴν ὡραίαν ταύτην τοπογραφίαν· ἐκεῖ εἶδε πρῶτον ὁ πτωχὸς παῖς ἐπὶ ζωῆς του λάμπον τὸ δένδρον τοῦ Χριστοῦ· ἐκεῖ ἐφωτίσθη τὸ πρῶτον ἡ ψυχὴ τοῦ ἀγροίκου ὄρφανοῦ. Ἐνταῦθα ἐντὸς τοῦ δωματίου τοῦτου ἐκοιμήθη πρώτην φορὰν ἐπὶ στρώματος τὸ εἰς τὸ ἄχυρον καὶ εἰς τὸ ὑπαιθρον συνειθισμένον ὄρφανόν· κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα εἶδεν ὄνειρον ὁ παῖς· φωνή τις γλυκεῖα τῷ ἔλεγε· «ἀποσπάθησον, ἐργάσθητι διὰ τὸ ἀποκτήσης καὶ σὺ μαλακὸν στρώμα.» ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ τῷ ἐδωρήθησαν χρήματα, μετὰ ὁποῖα ἠγόρασε κατὰ πρῶτον χάρτην, μολυβδοκόκκονδουλα καὶ χρώματα· ἐνταῦθα ἔλαβε δῶρον παρὰ γυναικείας χειρὸς βιβλία, τὰ ὅποια ἀπετέλεσαν τὰς βάσεις τῶν γνώσεών του· ἡ χεὶρ ἐκείνη ἦτο ἡ πρώτη ἐλεήμων χεὶρ, τὴν ὁποῖαν ὁ ἀγροίκος παῖς εἶδε. Τὸ ὄρφανόν, ἀφ' οὗ ἀπέκτησε χάρτην καὶ μολυβδοκόκκονδουλα ἤρχισε νὰ ἰχνογράφῃ τὰ δένδρα τοῦ χωρίου του· τίς τὸν ἐδίδαξεν; ὅσακις ἤρχετο εἰς τὴν πόλιν διὰ τὸ πωλήσῃ τὰς ψιάθους του, ἔδωκε καθ' ὁδὸν πολλοὺς ζωγράφους καταγινόμενους εἰς τὴν ἀπεικόνισιν ὡραίων τοποθεσιῶν· ὄλοκλήρως ὥρα εἶσάτο ἀνωθεν τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ παρέτρε. Περιφημὸς τις ζωγράφος

ἦλθε τυχαίως εἰς τὸ χωρίον του· κατὰ ταλαθῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ τὸν παῖδα ἰχνογράφουντα ἐλάτην ἐν τῇ ἀποκέντροτέρῳ γωνίᾳ τοῦ δάσους ἐζήτησέ νὰ ἰδῇ τὰ σχέδιασματά του· ἂν καὶ ἀτελείωτα τῷ ἤρσαν· ἀνεκάλυψεν ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ ὄρφανοῦ ἰδιοφυῆς σημεῖα· ἐπειδὴ ἤτον ἄπαις καὶ πλούσιος, ἀπεφάσισε νὰ υἱοθετήσῃ τὸν παῖδα· ὠμίλησέ περὶ τοῦτου πρὸς τὴν μητέρα του, τὴν ὁποῖαν εὗρε πνέουσαν τὰ λαισθία· ἡ πτωχὴ μήτηρ ἐπρόφρασε νὰ εἰπῇ μόνον, «Σὰς εὐχαριστῶ, Κύριε,» καὶ θεῖσα τὴν ψυχρὰν χεῖρά της ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ παιδὸς ἐξέψυξεν.

Ἐνταῦθα ἔστη ὀλίγον ὁ ξένος, ἀπέμαξεν ἐν δάκρυ, καὶ ἐξηκολούθησεν·

— Ἄφου ἐνταφιάσθη ἡ μήτηρ, καὶ δι' ἐξόδων τοῦ ζωγράφου ἐτέθη σταυρὸς ἐπὶ τοῦ τάφου της, ὁ παῖς ἀνεχώρησε μετὰ τοῦ θετοῦ πατρὸς του εἰς Μόναχον· ἐκεῖθεν ἔγραψε πρὸς τὴν φιλόανθρωπον ἐκείνην κυρίαν εἰς Δρέσδη.

— Ὅτις ὅμως δὲν ἔλαβε τὴν ἐπιστολὴν, προσέθηκεν ἡ χήρα.

— Παράδοξον, ἐξηκολούθησεν ὁ ξένος· ἴσως, ἡ ἐπιγραφή δὲν ἦτο εὐανάγνωστος. Τὸ ὄρφανόν ἐπεσκέφθη μετὰ τοῦ ζωγράφου τὴν Ἰταλίαν· ἀνεπτύχθη καὶ τελευταῖον ἐγένετο ζωγράφος, τοῦ ὁποῖου αἱ εἰκόνες εἶναι περιζήτητοι, καὶ πολυῶνται ἀντὶ χιλιάδων ταλήρων ἐκάστη. Πρὸ ἐνὸς ἔτους ἀπέθανεν ἐν Ῥώμῃ ὁ θετὸς πατήρ του, καταλιπὼν σημαντικὴν πε-

ριουσίαν, τὴν ὁποῖαν ἐκληρονόμησεν ὁ πρῶτος ψιαθοπώλης. Ἐπεθύμει πολὺ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πατρίδα, μολοντί δὲν εἶχε κανένα συγγενῆ. Ἐπανελθὼν ἐπεσκέφθη πρῶτον τὸν τάφον τῆς μητρός· ἔπειτα ἔσπευσεν εἰς τὴν οἰκίαν ἐκείνην· εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα, ὅπου ἐζήτει τὴν φιλόανθρωπον κυρίαν, ὑπῆρέτης ἀνοίξας τὸν ὑπεδέχθη οὐχί, ὡς πρὸ εἰκοσιν ἐτῶν μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς, ἀλλ' εὐγενῶς καὶ τῷ εἶπεν «ὅτι ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία εἶναι εἰς τὴν ἔπαυλιν καὶ θὰ ἐπιστρέφουν μετὰ τὸ Θεοφάνεια.» Ἐδῶκε τὸ ἐπισκεπτήριόν του, τὸ ὁποῖον θὰ λάθωσιν ὅλοι ἀγνωστοὶ εἰς αὐτὸν ἄνθρωποι. Τὸ δωμάτιον ὅμως, ὅπου πρὸ εἰκοσιν ἐτῶν ἐκοιμήθη, εἶχε μεγίστην ἐπιθυμίαν νὰ τὸ ἰδῇ· ἐζήτησε τὴν ἄδειαν νὰ εἰσέλθῃ, ἡ ἄδεια τῷ ἐδόθη καὶ εἰσῆλθεν, εἰσῆλθον ἐγὼ ὁ προστατευόμενός σας, ὁ Ἐρνέστος Κάρστεν ὁ ψιαθοπώλης Ἐρνέστος, κυρία.

Πολλοὶ εὐτυχεῖς ἐκάθηον τὴν ἐσπέραν ἐκείνην παρὰ τὸ δένδρον τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ ὡραίᾳ Φλωρεντίᾳ τοῦ Ἐλβα (Δρέσδης), ἀλλ' ἐκ τῶν εὐτυχεστατῶν ἦσαν ὁμολογουμένως οἱ ἐντὸς τοῦ δωματίου τοῦ τετάρτου πατώματος.

Ἡ γραῖα Ἐλενιώ (ἥτις εἶχε μισήσει τὸ καθρεπτάκι καὶ δὲν τὸ μετεχειρίζετο πλέον), ἔλαβε δάκρυα χαρᾶς, κατεφίλει τὸν Ἐρνέστην, τὸ πρῶτον κουρελιάρικο, καὶ ἔσπευσεν εἰς τὴν ἀγορὰν διὰ νὰ προμηθευθῇ δένδρον καὶ ἀγοράσῃ τὰ ἀναγκαῖα οὐντα διὰ τὸ δεῖπνον, διότι ἀπὸ τὴν ὑπερ-

βολικὴν τῆς χαρὰν ἐλησμόνησεν ἐπὶ τῆς παρεστίας τὰ γεώμηλα καὶ ἐκάησαν εἰς τρόπον ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ τὰ ὀγάλη εἰς τὸ τραπέζι. . . .

Ὁ Ἐρνέστος ἐπεσκέπτετο καθ' ἡμέραν τακτικώτατα τὰς κυρίας· ὅσακις δὲ εἰσῆρχετο μεῖδιμα εὐτυχίας ἐξηπλοῦτο ἐπὶ τοῦ ὡραίου τῆς Κλάρας προσώπου. Ἡ κυρία Χάλιγγ ἠγείρετο καὶ τοῦ ἔσφιγγε τὴν χεῖρα μειδιῶσα. Ἡ δὲ Ἐλενιώ ἐν τῇ ἀγροίκῃ αὐτῆς χαρᾷ ἀνεφώνει πάντοτε τὸ τυπικὸν καταστάν — Εἶδες ἐκεῖ τὸ τσιλιγκιάρικο; εἶδες; εἶδες; ποιὸς νὰ τὸ πιστεῦε τότε πῶς θὰ νὰ γίνῃ τέτοιος ὁμορφονεῖός; κύτταξε μουστάκας! ἀκόμα δὲν τὸ χωρεῖ ὁ νοῦς μου πῶς εἶν' ἐκεῖνο.

Ἐσπέραν τινά, ὅτε κατὰ τὴν συνήθειάν της ἡ χήρα ἠγέρθη νὰ τὸν προῦπαντήσῃ καὶ αὐτὴ εἶπαι τὴν χεῖρα, εἶπε·

— Ἡ λεπτοφυῆς αὕτη χεὶρ μοὶ ἔδωκε πολλὰ· ἐν ἔτι λείπει, καὶ τοῦτο τολμῶ σήμερον νὰ τῆς ζητήσω. Ἄν, κυρία, ἐτόλμων νὰ ζητήσω τὴν χεῖρα τῆς Κλάρας, ἠθέλατε εἰπῆ ὄχι;

— Αὐτὸ δὲν ἐξαρτᾶται πλέον ἀπ' ἐμοῦ, εἶπεν ἡ χήρα Χάλιγγ, ἐρώτησον τὴν ἰδίαν. Καὶ ἀφῆκε μόνους τοὺς δύο εὐτυχεῖς.

Ὅτε ὁ ὑπὸ τῶν ἀθανάτων τῆς Γερμανίας ποιητῶν ἐξυμνηθεὶς ἐρωτικὸς μὴν Μάϊος ἐκόσμησε τὰς δειροστοιχίας τῆς Δέσδης μετ' ἄνθη, καὶ αἱ ἡδυμελεῖς ἀηδόνες ἔψαλλον καθήμεναι ἐπὶ τῶν ἀκακιῶν τῆς Brühlesche Terrasse τὰ ἐρωτικὰ ἄσματά των, ἐτετέλεθη σιωπηλῶς ἐν

τῆ ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας Σοφίας ὁ γάμος τῆς Κλάρας μετὰ τοῦ Ἑρνέστου. Μετὰ τὴν τελετὴν ἤλθον εἰς τὴν ὠραίαν παρὰ τὸν Ἐλβαν ἑπαυλιν, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀγοράσει νεωστὶ ὁ Ἑρνέστος. Ὑπὸ τὰς κερσείας τοῦ κήπου ἠτοιμάσθη μακρὰ τράπεζα, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν παρεκάθησαν λαίμαργοι κόλακες, οὔτε ἐψιμμυθιωμένοι κυρίαί, ἀλλὰ τόσοι ψιαθοπῶλαι ὄσους ἠδυνήθησαν νὰ εὔρωσιν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἐρευνῶντες οἱ ὑπὲρ τῆς τοῦ Ἑρνέστου. Ἐκαστος ἐκ τούτων λαβὼν τὸ χειρόμικτρον τοῦ εὔρεν ἐντὸς αὐτοῦ χαρτονόμισμα 10 ταλήρων καὶ χρυσοδεδεμένον προσευχητάριον.

Δύο παρῆλθον ἕκτοτε ἔτη. Μετὰ τοῦ εὐτυχοῦς ζεύγους συγκατοικεῖ ἡ κυρία Χάλιγγ, παρὰ δὲ τὴν ἐστίαν κáθηται ἡ γηραιὰ Ἐλενιώ βαυκαλίζουσα τὸν δευτερότοκον τῆς Κλάρας Ἀλβέρτον.

(ἐκ τῆς Χλωρίδος.)

Ο ΟΦΙΣ ΚΡΟΤΑΛΙΑΣ.

Κροταλίας ὠνομάσθη ὁ ὄφις οὗτος, διότι ἔχει εἰς τὴν οὐρὰν αὐτοῦ μικρὰ τινα κωδωνοειδῆ θηκάκια κεράτινα, συνηρωμένα κατὰ σειρὰν, καὶ βαθμηδὸν σμικρυνόμενα μέχρι τῆς ἄκρας τῆς οὐρᾶς. Ὅτε τὸ ἔρπετόν προβαίνει, τὰ κρόταλα ταῦτα ἠχοῦσιν ἑλαφρῶς, καθὼς τὰ ξηρὰ φασήλια ἐν τῇ θήκῃ των, εἰδοποιεῖται ὁ ἐκ

τοῦ ἤχου αὐτῶν ὁ ἄνθρωπος περὶ τῆς προσεγγίσεως τοῦ φοβερωτάτου ἔχθρου τούτου, διότι δὲν εἶναι μὲν πολὺ δυνατὸς ὁ ἤχος, ἀλλ' ἀκούεται μέχρις ἀποστάσεως τριάκοντα βημάτων.

Ὁ κροταλίας κατοικεῖ εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἀπαντᾶται δὲ εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας καὶ εἰς τὸ Μεξικόν. Τὸ μῆκος του προβαίνει ἐνίοτε μέχρι δύο μέτρων, ἤτοι τριῶν πήχεων. Χρῶμα ἔχει ἐπὶ τῆς ῥάχεως του φαιὸν ὑποκίτρινον, καὶ σειρὰν μελαινῶν κηλίδων, γύρωθεν λευκῶν. Ἡ κεφαλὴ του εἶναι πεπατημένη, οἱ ὀφθαλμοὶ του σπινθηροβολοῦν, τὸ στόμα ἀνοίγεται πολὺ, καὶ ἡ γλῶσσά του ἐξέρχεται διχασμένη καὶ μέλαινα. Οἱ δύο ὀδόντες διὰ τῶν ὁποίων δάκνει εἶναι μακρότατοι, καὶ κεῖνται εἰς τὰ ἔμπροσθεν τῆς ἄνω σιαγόνας. Τῆς μὲν ῥάχεως τὰ λέπη εἶναι πολλὰ καὶ ὠοειδῆ, τῆς δὲ κοιλίας μεγάλα, κατέχοντα ὅσον τὸ πλάτος τοῦ σώματος εἰς μίαν σειρὰν.

Τρέφεται δὲ ὁ κροταλίας ἐκ ζωύφιων, μαστοφόρων τε καὶ ἔρπετῶν, ἐνεδρεύων αὐτὰ ἐν ὑπομονῇ, καὶ ἐφαρμῶν καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ σώματός του, ἅμα ὡς πλησιάζουσιν.

Γεννᾷ ὡς, τὰ δὲ μικρὰ του, ἀφ' οὗ παρέλθη μετὰ τὴν ἐκκόλαψιν των ὀλίγη ὥρα, εὐρίσκουσι καταφύγιον ἐντὸς τοῦ στόματος τῆς μητρός των.

Ἐν ὥρᾳ θέρους, ὁ Κροταλίας διατελεῖ εἰς τὰ ὄρη τὰ πετρώδη, τὰ ἀκαλλιέργητα ἢ σκεπασμένα ὑπὸ ἀγρίων δασῶν συν-

ήθως δὲ ἐκλέγει τὰ θερμότερα μέρη, τὰ χεῖλη πηγῆς τινος ἢ ῥυακίου, ὅπου ἔρχονται νὰ πῖωσι τὰ μικρὰ ζῶα. Ἀγαπᾷ δὲ καὶ νὰ διαμένῃ ὑπὸ τὸν κατακείμενον κορμὸν γηραλέου τινὸς δένδρου. Ὁ Αὐδοθῶν, περίφημος περιηγητῆς καὶ φυσιολόγος ἀμερικανὸς, λέγει ὅτι συνεχῶς ἀπαντῶνται οἱ Κροταλίας συνεσπειρωμένοι περὶ ἑαυτοῦς καὶ νεναρκωμένοι ὑπὸ τοῦ ψύχους.

Φυλαί τινες ἀγρίων ἀνθρώπων τῆς Ἀμερικῆς σέβονται τὸν κροταλίαν γινώσκουσι δὲ οὔτοι πῶς νὰ τὸν ἀπομακρύνωσι ἀπὸ τῶν κατοικιῶν των χωρὶς νὰ τὸν φονεύσωσι. Λέγεται ὅτι τὸ τρομερὸν τοῦτο ἔρπετόν δὲν ἀναισθητεῖ πρὸς τὴν μουσικὴν. Ὁ περιώνυμος Σατωβριάνδος ἔγραψε τάδε περὶ αὐτοῦ.

« Κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1791, ἔτυχα ὀδοιπορῶν εἰς τὴν Ἄνω Κανάδα μετὰ τινῶν ἀγρίων οἰκογενειῶν τοῦ ἔθνους τῶν Οὐνουτάγων. Κατελύομεν ἐντὸς πεδιάδος παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ Γενεδίου, ὅτε εἰσῆλθον εἰς τὰ σκηνώματα ἡμῶν εἰς κροταλίας. Μεταξὺ ἡμῶν εἶχομεν καὶ τινα Καναδιώτην, ὅστις ἔπαιζεν αὐλόν. Θελήσας οὗτος νὰ μᾶς διασκεδάσῃ, ἐπροχώρησε πρὸς τὸν ὄφιν, οὐδὲν ἄλλο φέρων ὄπλον ἢ τὸν αὐλόν του. Τὸ ὑπερήφανον ἔρπετόν, ἅμα ἰδὼν αὐτὸν πλησιάζοντα, ἐλίσσεται περὶ ἑαυτὸ, πλατύνει τὴν κεφαλὴν του, ἐμφυσᾷ τὰς παρειάς του, συστέλλει τὰ χεῖλη του, ἀποκαλύπτει τοὺς δηλητηρίου του ὀδόντας καὶ τὸν κόκκινόν του λάρυγ-

γα. ἡ διχαλωτὴ γλῶσσά του περισπᾶται τυχῶς ἔξω τοῦ στόματος· οἱ ὀφθαλμοὶ λάμπουσιν ὡς ἄνθρακες πεφλεγμένοι, τὸ σῶμά του ἐξοιδαινόμενον ὑπὸ τῆς λύσσης κλίνει καὶ ἀνορθοῦται ὡς ψυσητήριον· τὸ δέρμα του, γέμον λεπῶν, διαστέλλεται, καὶ ἡ οὐρά του, ἀπαισιῶς πως ἠχοῦσα, σείεται μετὰ τόσης βίας, ὥστε φαίνεται ὡς ἑλαφρὸς τις ἀτμός. Τότε ὁ Καναδιώτης ἀρχίζει νὰ αὐλῇ· ὁ ὄφις μένει ὡς ἀπορῶν· φέρει τὴν κεφαλὴν του πρὸς τὰ ὀπίσω, καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον κλείει τὸ φλογερὸν στόμα του. Καθόσον τὸν καταπλήττει τὸ μαγικὸν ἀποτέλεσμα τοῦ αὐλοῦ, τὰ ὄμματα του στεροῦνται τῆς βλοσυρότητος, αἱ δονήσεις τῆς οὐρᾶς του θραδύονται, καὶ ὁ κρότος αὐτῆς ἐξασθενεῖ καὶ βαθμηδὸν ἐκλείπει. Οἱ ἐλιγμοὶ του πλατύνονται, καὶ ταπεινούμενοι πρὸς τὴν γῆν πίπτουσιν ἐπ' αὐτῆς εἰς κύκλους ἀμωκέντρους· πίπτουσι δὲ καὶ τὰ ἀνορθωθέντα λέπη του καὶ ἀνακτῶσι τὴν στυλιπνότητά των. Στρέφει ἔπειτα τὴν κεφαλὴν ἠρέμα, καὶ μένει ἀκίνητον, ὡς προσέχον εἰς τὸν ἤχον καὶ ὑπ' αὐτοῦ κατακρηλούμενον. Προβαίνει τότε ὁ Καναδιώτης ὀλίγα βήματα, βάλλων ἀπὸ τοῦ αὐλοῦ του ἤχους βραδεῖς καὶ μονοτόνους, τὸ δὲ ἔρπετόν κλίνει τὸν λαιμόν του, διανοίγει διὰ τῆς κεφαλῆς του τὰ λεπτὰ χόρτα, καὶ ἀρχίζει νὰ ἔρπη κατόπιν τοῦ αὐλητοῦ παρὰ σύροντος αὐτὸ, ἱστάμενον ἅμα αὐτοῦ ἱσταμένου, καὶ πάλιν ἐρχόμενον ἐπὶ τὰ ἔγνη του ἅμα αὐτοῦ ἀπομακρυνόμενον.

Ούτως ἤχηθ' ὁ Κροταλίας ἔξω τῶν ἡμετέρων σκηνομάτων ἐν μέσῳ πλήθους θεατῶν, ἀγρίων τε καὶ Εὐρωπαϊκῶν, αἵτινες βλέποντες ταῦτα δὲν ἐπίστευον εἰς τοὺς ἰδίους τῶν ὀφθαλμοῦς. »

Ὅλοι ἐκ συμφώνου ἀποφαίνονται ὅτι ὁ κροταλίας οὐδέποτε προσβάλλει τὸν ἄνθρωπον, εἰ μὴ προσβαλλόμενος ὑπ' αὐτοῦ· ἀλλ' ὁπωσδήποτε ὁ ὄφρις οὗτος εἶναι ἐπικίνδυνος γείτων, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐπενόησαν παντοίους τρόπους ἀπαλλαγῆς ἀπ' αὐτοῦ. Ὁ χοῖρος εἶναι θαυμάσιος πρὸς τοῦτο. Πρὸς δυσμὰς καὶ πρὸς νότον τῆς Ἀμερικῆς, ὡσαύτως ἐμφανισθῆ τὸ θανάσιμον τοῦτο ἔρπετόν· εἰς ἀγρὸν ἢ εἰς ἑ.αυλὴν τινα, σπεύδουν νὰ φέρωσιν ἐκεῖ θηλυκὸν τινα χοῖρον μετὰ τῶν σκύμων του. ἐντὸς ὀλίγου δὲ ὁ χοῖρος ἐξαλείφει ἐκεῖθεν τρώγων πᾶν ἔρπετόν. Εἶναι γενικῶς παραδεδεγμένον ὅτι ὁ χοῖρος δὲν βλέπεται ὑπὸ τοῦ δηλητηρίου, ἔνεκα τοῦ λίπους του· ἄλλως τε δὲ κυνηγεῖ τὸν κροταλίαν μετὰ παραδόξου λαιμαργίας. Ὁ δόκτωρ Ἰωνάθαν Φραγκλίνος διηγεῖται, ὅτι ὅταν ὁ χοῖρος ἴδῃ τοιοῦτον ὄφιν, κροταλίζει τὰς σιαγόνας του καὶ ἀνορθώνει ὄλας του τὰς τρίχας, ὁ δὲ ὄφρις τότε συσπειροῦται ἐπιτομαζόμενος νὰ προσβάλλῃ τὸν ἐχθρόν του· ἀλλ' ὁ χοῖρος πλησιάζων ἀπόθως, δέχεται τὸ τραῦμα τοῦ ὄφρεως εἰς τὰς λιπαρὰς πτυχὰς, αἵτινες κρέμονται εἰς τὰ πλάγια τῆς σιαγόνης του· πατεῖ δ' ἐπειτα δι' ἐνὸς τῶν ποδῶν του τὴν οὐρὰν τοῦ ἔρπετοῦ, καὶ διὰ τῶν ὀδόντων κατακρίπτει

τὴν σάρκα του, ἣν καὶ τρώγει μετὰ γρυλισμῶν εὐφροσύνης.

Ὅχι δὲ μόνον τὸν χοῖρον μεταχειρίζεται ὁ ἄνθρωπος κατὰ τῶν ὄφρων ἐκείνων, ἀλλὰ καὶ ὄρνεά τινα, ἰδίως δὲ τὸ ὀνομαζόμενον Ὀφριοφόντην, δ.αιτώμενον εἰς τὰς Ἀντίλλας νήσους.

Περὶ τῆς φρικτῆς δραστηκότητος του δηλητηρίου τῶν Κροταλιῶν διηγοῦνται πολλὰ οἱ περιηγηταί. ἑὼν δαγκασθεὶς ὑπὸ κροταλίου ἔχοντος μῆκος ἐνὸς μέτρου, ἀπέθνηκεν ἐντὸς 15 λεπτῶν, καὶ ἕτερος μετ' αὐτὸν ἐντὸς δύο ὥρων, καὶ τρίτος ἐντὸς 4 ὥρων. Μετὰ τέσσαρας ἡμέρας, ὁ αὐτὸς ὄφρις ἐδάγκασεν ἕτερον κύνα, ἐπιζήσαντα μόνον 30 δευτερόλεπτα, καὶ μετ' αὐτὸν ἄλλον κύνα ἐκπνεύσαντα μετὰ 4 λεπτά. Μετὰ δὲ τρεῖς ἡμέρας ἐδάγκασε βάτραχον ἐκπνεύσαντα μετὰ δύο δευτερόλεπτα, καὶ ἔπειτα ὄρνιθα ἐκπνεύσαντα μετὰ 8 λεπτά.

Ἀμερικανὸς τις εἶχε κομίσει εἰς τὴν Γαλλίαν τρεῖς κροταλίας ζῶντας· καίτοι τοὺς ἐπροφύλαττεν ἀπὸ τοῦ ψύχους, ὁ εἰς αὐτῶν ἐτελεύτησεν· ἔφερε τότε ὁ Ἀμερικανὸς τὰ κλωβίον τὸ περιέχον τοὺς ἄλλους δύο πλησίον τῆς θερμάστρας, καὶ τοὺς ἠρέθισε διὰ βιβθίου, διὰ νὰ ἴδῃ πῶς διέκινετο ποσῶς, ὁ Ἀμερικανὸς ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τῆς κεφαλῆς καὶ ἐκ τῆς οὐρᾶς, καὶ ἐπλησίασεν εἰς τὸ παράθυρον, ὅπως βεβαιωθῆ ἂν καὶ αὐτὸς ἐτελεύτησεν. Ἀλλὰ τὸ θηρίον στρέψαν παράυτα τὴν κεφαλὴν, ἐ-

δάγκασε τὸν δυστυχεῖ ἄνθρωπον εἰς τὰ ἔξω τῆς ἀριστερᾶς του χειρὸς. Τρέχει εὐθὺς πρὸς τὸ κλωβίον διὰ νὰ ἐγκλείσῃ, πάλιν εἰς αὐτὸ τὸν Κροταλίαν, καὶ δάγκεται ἐκ δευτέρου εἰς τὴν παλάμην τῆς αὐτῆς χειρὸς.

« Ἰατρόν! Ἰατρόν! » ἀνέκραξεν ὁ ἄθλιος, καὶ ἐξελθὼν τῆς κατοικίας του εἰσάχθη ἀπὸ χαμαὶ πάγον, τὸν ἔτριψεν ἐπὶ τῆς χειρὸς τος, καὶ μετὰ δύο λεπτὰ περιέσφιξε τὸν καρπὸν τῆς χειρὸς ταύτης διὰ σχοινοῦ. Ὁ ἰατρός ἦλθε μετὰ 15 λεπτὰ καὶ ἐκαυτηρίασε τὰς πληγὰς, ἀλλ' ἀνωφελῶς πλέον. Παύρατα ἐφάνησαν ἐπὶ τοῦ Ἀμερικανοῦ τὰ δεινὰ συμπτώματα· αἱ λειποθυμῖαι, ἡ κοπιώδης ἀναπνοή, ἡ ἐκλειψὶς τοῦ σφυγμοῦ, αἱ ἀκούσθαι ἐκκενώσεις. Ἐπειτα ἐκλείσθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ του, αἱ κόραι τῶν σφενδαλίαν, τὰ μέλη ἀναισθητήσαν καὶ τὸ σῶμα ἀπεψύχθη. Ὁ πάσχων ἀπέθανε μετὰ 9 ὥρας.

Εἰς τὴν Γαλλίαν, ἡ κυβέρνησις ἀπαγορεύει εἰς τοὺς θηριοτρόφους τὸ νὰ ἔχωσι Κροταλίας, ἐπειδὴ τὸ κλίμα τῆς Γαλλίας εἶναι σχεδὸν ὅποιον καὶ τὸ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, καὶ ἂν ἐδραπέτευε ποτε τοιοῦτος ὄφρις ἄρρην, καὶ ἄλλος θῆλυς, ἠδύναγτο νὰ διαδώσῃ καὶ ἐν Εὐρώπῃ τὸ σπέρμα των· ἀλλ' εἰς τὸ ἐν Παρισίοις Μουσεῖον τῆς φυσικῆς ἱστορίας εὐρίσκονται καὶ δύο ἢ τρεῖς κροταλίας, ζῶντες, καλῶς ὅμως φυλαττόμενοι ἐντὸς διπλοῦ κλωβοῦ σιδηροῦ. Ἀλλ' εἰς τὴν Ἀγγλίαν δὲν ὑπάρχει τριαύτη ἀπαγόρευ-

σις, καὶ συνέβη ἐκεῖ ἔνεκα τούτου κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1867 τὸ ἐπόμενον κακόν.

Ἐξ Ἀμερικῆς εἶχον κομισθῆ εἰς Λιβερπούλην ὀκτὼ κροταλίας, τοὺς ὁποίους ἠγόρασέ τις θηριοτρόφος, ὀνομαζόμενος Μάνδερος, καὶ ἐγκλείσας εἰς στερεώτατον κλωβὸν σιδηροῦν κατέστησε θέαμα εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Ἀγγλίας, χρηματισμοῦ ἔνεκα. Μεταβάς εἰς Τουμβριγιάν τῆς Οὐαλίας, ἐκεῖ μίαν τῶν ἡμερῶν ἐνησχολεῖτο νὰ θερμάνῃ τοὺς ὄφεις του, βάλλων πρὸς αὐτὸ τοῦτο ὑπὸ τὸν κλωβὸν τῶν ἐντὸς πλοστίας τινὸς χύτρας νερόν, καὶ ὑπὸ τὴν χύτραν φωτίαν. Ἐπειδὴ δὲ τὸ νερόν ἀνέβρασε πολὺ, ὁ Μάνδερος, σπεύσας ν' ἀποσύρῃ τὴν φωτίαν, ἀφῆκε, ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ τὸν κλωβὸν ἠμίκλειστον. Ἐπιστρέψας δὲ εἰς αὐτόν, εἶδεν ὅτι εἰς τῶν ὀκτὼ ὄφρων, ὀραπετεύσας, ἐσίρτα ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θηριοτροφέου, συρίζων καὶ ἀγορητῶν τὴν κεφαλὴν ἀπειλητικῶς.

Ὁ Μάνδερος ἔσπευσε τότε νὰ κλείσῃ τοῦ κλωβοῦ τὴν θύραν, καὶ ἔκρουξε παράυτα τοὺς ἄλλους φύλακας, ἐνοσχολούμενους κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν πρὸς καθαρῆσμον τῶν ἄλλων κλωβῶν καὶ τῶν φατιῶν, Ὅλοι ὅμως κατελήφθησαν ὑπὸ πνικρῷ φόβου, ἐκτὸς τοῦ πρεσβυτέρου αὐτῶν, ὀνομαζομένου Γουφρήδου, ὁστις ἐνθαρρύνσας καὶ τοὺς ἄλλους, ὠπλίσθη μετ' αὐτῶν δι' ἀξινῶν, πτυσάριων καὶ μοχλῶν, καὶ οὕτως ὅλοι ὁμοῦ ἐπανῆλθον κατὰ τοῦ ἔρπετοῦ. καὶ πρῶτες ἔτριψαν ἐπάνω του ἕνα σάκκον, ἐλπίζοντες οὕτω νὰ τὸ πε-

ριτυλίξωσιν· ἀλλ' αὐτὸ ἀπηλλάγη καὶ κτηθύνθη πρὸς τὸ μέσον τοῦ θηριοτροφείου βάλλον φοβερωτάτους συριγμούς. Πέριξ τοῦ αὐτοῦ ἐκείνου ὄωματος ἦσαν κεκλεισμένα εἰς κλωβούς παντοίων εἰδῶν ἄλλα θηρία· ὁ Κροταλίας διήλθεν ἔμπροσθέν των χωρὶς νὰ προσέξῃ· ἀλλὰ φθάσας ἐνώπιον μεγάλου τινὸς βουβάλου, 1,600 ὀκάδων βάρους ἔχοντος, ἐστάθη διὰ μιᾶς, εἰσεπήδησεν εἰς τὸν κλωβὸν τοῦ βουβάλου, τὸν ἐδάγκασεν εἰς τοὺς ρώθυνας, καὶ ἔπειτα ἐξῆλθεν εἰς τὴν αὐλήν. Ἐκεῖ, ἄλλοι ὑπηρεταὶ τοῦ Μανδέρσου ἐφόρτωνον ἐφ' ἀμάξης ἄχυρον, εἰς δὲ τὴν ἄμαξαν ἦτο ἐζευγμένος ἵππος· ὁ ὄφις ὠρμησε πρὸς τὸν ἵππον τοῦτον καὶ τὸν ἐκέντησε. Τὸ τετράπουν ζῶον, ἅμα ἠσθάνθη τὸ κέντημα, ἐσείσθη σφοδρῶς, τῶρα μὲν ἀνορθούμενον εἰς τοὺς ἐμπροσθίους, τῶρα δὲ εἰς τοὺς ὀπισθίους τοῦ πόδας, ἔρριψε τὸ ἔρπετόν χαμαί, καὶ τότε καταπατῶν μανιωδῶς τὸ κατεσύντριψεν.

Ἄλλα μετ' ὀλίγας στιγμάς ὁ λαμπρὸς οὗτος γεωφγικὸς ἵππος ἤρχισε νὰ τρέμη ὄλος, καὶ τὰ ὄμματά του ἐξεχώσθησαν· ἔβλεψε χρεμετισμούς τινας θρηνώδεις, καὶ μετ' ὀλίγα λεπτὰ ἐξέπνευσεν ἐν ἀγωνίαις φρικταῖς.

Συγχρόνως καὶ ὁ βουβάλος, ὅστις εἶχε δαγκασθῆ προηγουμένως, διέκειτο σφραδάζων τρομερώτατα, ἕως οὗ ἔπεσε χαμαὶ βαρέως, καὶ ἐξέπνευσέ καὶ αὐτός.

Σημειωτέον ὅτι οἱ κροταλῖαι, καὶ νεκροὶ εἶναι κινδυνώδεις. Τοῦ ἔρπετοῦ τού-

του οἱ δδόντες διατηροῦσι τὴν δηλητηριώδη ιδιότητά των καὶ ἀπεσπασμένοι ἀπὸ τῆς σιαγόνας του. Εἰς τὸ ἐν Παρισίους Μουσεῖον τῆς φυσικῆς ἱστορίας ἀπεδείχθη τοῦτο ἐκ πολλῶν δοκιμῶν. Κροταλίου πρὸ δύο ἡμερῶν νεκρωθέντος ἐνεπήχθη εἰς τῶν δδόντων εἰς τὸ στήθος περιστερῶν, καὶ ὄλοι ἐθανατώθησαν μετ' ἰδολίγην ὥραν. Διὰ τοῦτο οἱ φυσιολόγοι προσέχουσι πολὺ μὴ κεντηθῶσιν ὁσάκις ἔχουσιν ἀνὰ χεῖρας κροταλίου σκελετόν, ἔστω καὶ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἤδη φυλαττόμενον, ἢ ψαύωσι τοιοῦτόν τινα νεκρὸν ὄφιν, διατηρούμενον ἐντός τοῦ οἰνοπνεύματος. Εἰς τὰς Ἀντιλλας νήσους ἐδαγκάσθη τις ὑπὸ Κροταλίου εἰς τὸν πόδα διὰ τῶν ὑποδημάτων του· καίτοι δὲ ἦσαν τὰ ὑποδήματα ἐκ τῶν δυνατωτέρων, ἀπέθανε καὶ οὐδεὶς ἐνόησε πόθεν ἐπῆλθεν εἰς αὐτόν ὁ θάνατος. Ὑποδεθείς ἀκολούθως τὰ ὑποδήματα ὁ υἱὸς του, ἠσθένησε καὶ ἀπέθανε καὶ αὐτός. Τὰ ὑποδήματα ταῦτα διεδέχθη ὁ ἀδελφός του· ἅπαξ δὲ τὰ ἔφερε, καὶ ἀπέθανεν ὡσαύτως. Τότε οἱ ἰατροὶ, ἐρευνῶντες πόθεν ὄλοι οὗτοι οἱ θάνατοι, ἔλαβον καὶ τὰ ὑποδήματα, καὶ ἐξετάσαντες αὐτὰ ἐκ τοῦ πλησίον, εὔρον τὸν δδόντα τοῦ κροταλίου ἐμπεπηγμένον εἰς τὸ σκύτος, καὶ τότε μόνον ἔγνωσαν τὴν αἰτίαν τοῦ κακοῦ.

Λέγεται ὅτι οὐδὲν περιεργότερον τῆς πάλης Ὀφιοφάγου ὀρνέου μετὰ Ὀφειως. Ὄταν τὸ ἔρπετόν προσβληθῆ ὑπὸ τοῦ ὀρνέου, ἕσταται, ὀρθοῦται κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἐξοιδάλνει τὸν λαϊμόν του, καὶ ἐκδηλοῖ τὴν ὀρ-

ΑΡΧΑΙΑ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑ

ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΙΣΡΑΗΛΙΤΩΝ.

γὴν του διὰ συριγμῶν ὀξέων. Τὸ δὲ ὀρνέον κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἀναπτύσσει μίαν τῶν πτερύγων του καὶ τὴν φέρει ἔμπρὸς του, σκεπάζον οὕτως ὡς δι' ἀσπίδος τὰς κνήμας καὶ τὰ κάτω τοῦ σώματός του. Τότε ὁ μὲν ὄφις ἐξακοντίζεται κατὰ τοῦ ὀρνέου, αὐτὸ δὲ πηδᾷ, κτυπᾷ, ὀπισθοχωρεῖ, καὶ ἐπανερχεται δι' ἀλμάτων παντοίων, κωμικωτάτων πρὸς πάντα θεατὴν, ἔχων πάντοτε τὴν ἀμυντικὴν πτέρυγά του ἐστραμμένην πρὸς τὸν ἰοβόλον δδόντα τοῦ πολεμίου. Ἐνῶ δὲ ὁ ὄφις ἐξαντλεῖ ἀνωφελῶς τὸ δηλητηριώδες τοῦ θάκωνος τὰ ἀνάσθητα τοῦ ὀρνέου πτερά, αὐτὸ καταφέρει διὰ τῆς ἐτέρας πτέρυγός του ἐπὶ τοῦ ἔρπετοῦ στιβαρὰ κρούσματα. Ὁ ὄφις τότε ζαλλίζεται, ἰλυγγιᾷ, πίπτει χαμαί, καὶ τότε τὸ ὀρνέον τὸν ἀρπάζει ἐπιτηδείως διὰ τοῦ ῥάμφους, καὶ τὸν ῥίπτει πρὸς τὰ ἄνω ἐπανειλημμένως, μέχρις οὗ ἐξηντημένον καὶ ἀνίσχυρον πλέον τὸν κτυπᾷ εἰς τὴν κεφαλὴν, τοῦ συντρίβει τὸ κρανίον, καὶ οὕτω τὸν καταπίνει ἀκέραιον, ἐκτός ἂν ἦναι ὑπερμεγέθης τοιοῦτον ὄντα, τὸν διαμελίζει ὑπὸ τοὺς δακτύλους του καὶ τὸν τρώγει. Εἶναι τεραστία ἢ πεπτικὴ δύναμις τοῦ στομάχου τούτου τοῦ ὀρνέου.

* *

* *

* *

Μετὰ τοῦ ἀρχαίου τῶν Ἰσραηλιτῶν ἔθνους ἔχει τὸ ἑλληνικὸν διπλὴν συγγένειαν, πρῶτον ἀπὸ τῆς ἀποικίας τοῦ Κέκρωπος. Ὁ Κέκρωψ ἦλθεν ἐκ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ Σαίδος, μεγάλης πόλεως καὶ ἐπαρχίας, ἐξ ἧς, κατὰ τοὺς Ἑλληνας ἱστορικούς, ἀνεχώρησαν εἰς τὴν Παλαιστίνην οἱ μετὰ Μωϋσέως Αἰγύπτιοι Ἰσραηλίται. Δευτέραν μείζονα καὶ γενικωτέραν μετὰ τῶν Ἰσραηλιτῶν συγγένειαν ἔχουσιν οἱ Ἑλληνες Χριστιανοί, ἀφ' οὗ μετὰ τῆς κατακτήσεως τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου πολλοὶ Ἑλληνες, κάτοικοι τῆς Συρίας καὶ τῆς Παλαιστίνης, ἐδέχθησαν τὴν μονοθεῖαν τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀντὶ τῆς πολυθείας, γενόμενοι οὕτως Ἰσραηλίται κατὰ θρησκείαν καὶ προαγαγόντες ἐν τοῖς Ἰσραηλίταις τὴν ἑλληνικὴν παιδείαν καὶ γλῶσσαν. Ἄφου δὲ μετὰ Χριστὸν πολλοὶ Ἰσραηλίται ἐγένοντο Χριστιανοί, ἐσυγγένευσαν ἔτι μᾶλλον μετὰ τῶν Ἑλλήνων Χριστιανῶν διὰ τῆς συνοικίσεως, τῆς φιλικῆς συμπράξεως καὶ τῶν γάμων.

Τὸ Ἰσραηλιτικὸν ἔθνος ἀκμάσαν, ὁπωσοῦν ἐπὶ Δαυὶδ καὶ Σολομῶντος, ἤκμασεν ἔτι πλέον καὶ ἠϋξήθη πολὺ κατ' ἀριθμὸν, μάθησιν, τέχνας, ἐπιρροὴν ἐν τῷ κόσμῳ, ἀφου ἐσχετίσθη μετὰ τοῦ ἑλληνικοῦ πρὸ Χριστοῦ καὶ μετὰ Χριστόν. Ἐπὶ Δαυὶδ καὶ Σολομῶντος ἠρῆμειτο εἰς

πέντε περίπου ἑκατομμύρια περιορισμένον πάντοτε ἐντὸς τῆς Παλαιστίνης. Μετὰ δὲ τὴν ἑλληνικὴνσχέσιν ἐπεκταθὲν εἰς διάφορα τοῦ κόσμου μέρη, ἐλογίζετο εἰς 12,000,000 περίπου, καὶ μόνῃ ἡ Ἱερουσαλήμ, ὅτε κατεστράφη ὑπὸ τῶν αυτοκρατόρων τῆς δεσποτικῆς Ῥώμης, περιεῖχεν ἴσως 3 ἑκατομμύρια ψυχῶν. Τὴν μεγαλοῦπόλιν ταύτην κατέστρεψαν καὶ ὑπεδοῦλωσαν, οὐχὶ οἱ φιλόανθρωποι καὶ ἀνεκτοὶ πρὸς πάσας τὰς φυλάς καὶ τὰς θρησκείας Ἕλληνες, ἀλλ' ἡ σκληρὰ καὶ θρησκομανῆς τῆς Ῥώμης τυραννία. Ἐξναντίας ὅτε ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἐκυρίευσεν τὴν Ἱερουσαλήμ, ἀμαχητὶ ὑποταχθέντος τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ἐτίμησε πολὺ τὸν Ἀρχιερέα τῶν Ἰσραηλιτῶν, ὄντα τότε καὶ πολιτικὸν ἡγεμόνα καὶ ἡξίησε τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐπικράτειαν αὐτοῦ.

Οἱ Ἕλληνες ἐπὶ τῶν Βυζαντινῶν αυτοκρατόρων καὶ πάντοτε περιεποιούντο τὸ ὁμοιοπαθὲς καὶ πολυπαθὲς αὐτὸ ἔθνος κατὰ φυσικὴν συμπάθειαν, καὶ κάκιστα πράττουσιν ὅσοι τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ἰσραηλιτῶν ψυχραίνουσιν ἢ ἐλαττόνουσι τὴν φιλικὴν τῶν δύο ἐθνῶν σχέσιν. Οἱ ἔμφορονες κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ καὶ πάντες οἱ λόγοι ἀμφοτέρων τῶν ἐθνῶν, ὀφείλουσι νὰ παύσωσιν ἐπιμελῶς καὶ ἐντόνως πᾶσαν ἀφορμὴν δυσαρσεκείας μεταξὺ αὐτῶν διὰ τε τῶν λόγων καὶ τῶν πράξεων καὶ τῆς καθημερινῆς σχέσεως, ἐνθυμούμενοι τὴν ἱστορίαν τῶν δύο τούτων ἐθνῶν, καὶ ὅτι ἐντὸς τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου οἱ

Ἰσραηλιταὶ ἀπολαμβάνουσιν, ὅσα δικαιώματα ἔχουσι παρὰ τοῦ νόμου καὶ ὅσας περιποιήσεις ἔχουσι παρὰ τῶν ἀρχῶν οἱ Ἕλληνες χριστιανοί.

* *

Ἐκ στατιστικῆς, ἣν ἐδημοσίευσεν ἐν Βερολίνῃ ἡ πρὸς διάδοσιν τοῦ Χριστιανισμοῦ μεταξὺ τῶν Ἰσραηλιτῶν Ἑταιρία, ἀποσπῶμεν τὰς κατωτέρω περιέργους λεπτομερείας περὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς φυλῆς ταύτης.

Ὁ ὀλικὸς ἀριθμὸς τῆς ἑβραϊκῆς φυλῆς συμποσοῦται σχεδὸν εἰς τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, εἰς ὃν καὶ ἐπὶ Δαυὶδ, ἦτοι εἰς 6 ἢ 7,000, 000, ὧν 5,000,000 ἐν Εὐρώπῃ, 200, 000 ἐν Ἀσίᾳ, ὑπὲρ τὰς 80,000 ἐν Ἀφρικῇ καὶ εἰς ἕν ἢ ἐν καὶ ἡμισυ ἑκατομμύριον ἐν Ἀμερικῇ. Πλέον τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἐν Εὐρώπῃ Ἰσραηλιτικοῦ πληθυσμοῦ κατοικοῦσιν ἐν Ῥωσσίᾳ, 1,375,000 ἐν Αὐστρίᾳ, τούτων δὲ 575,000 ἐν τῇ Πολωνικῇ ἐπαρχίᾳ Γαλικία. Ἐν Γερμανίᾳ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἀνέρχεται 512,000, ὧν 61,000 ἐν τῇ πολωνικῇ ἐπαρχίᾳ Πόζεν. Ἐν Ῥουμανίᾳ ὁ ἰουδαϊκὸς πληθυσμὸς συμποσοῦται 275,000 ψυχᾶς, ἐν Τουρκίᾳ εἰς 100,000, ἐν Ὀλλανδίᾳ εἰς 70,000, ἐν Ἀγγλίᾳ εἰς 50,000, ἐν Γαλλίᾳ εἰς 49, 000, ἐν Ἰταλίᾳ εἰς 35,900, ἐν Ἰσπανίᾳ καὶ Πορτογαλίᾳ εἰς 2,000—4,000, ἐν Σουηδίᾳ εἰς 1,800 καὶ ἐν Νορβηγίᾳ

εἰς 25 μόνον. Ἐν τῇ στατιστικῇ οὐδεμία γίνεται μνεία περὶ Δανιμαρκίας, Ἑλβετίας καὶ Ἑλλάδος. Ἐν Βερολίνῃ ὑπάρχουσιν ὑπὲρ τὰς 45,000, ἦτοι ὅσοι ἐν ἀπάσῃ τῇ Γαλλίᾳ καὶ πλείονες τῶν ἐν τῇ Ἰταλικῇ, Ἰσπρικῇ καὶ σκανδιναυικῇ χερσονήσῃ ἐν συνόλῳ λαμβανομέναις. Τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ ἐν Ἀφρικῇ Ἰσραηλιτικοῦ πληθυσμοῦ οἰκεῖ ἐν Ἀλγερίᾳ, ἀλλ' ὑπάρχουσι καὶ ἐν Ἀβυσσινίᾳ κατὰ μῆκος τῆς βορείας αὐτῆς περαλίως καὶ μέχρι τῶν ὀάσεων τῆς Ζαχάρας. Εἰς τὰ μέρη ταῦτα ἀναπληροῦσι τὸ ἔργον μετῆ του μεταξὺ Μουσολμάνων καὶ Χριστιανῶν. Ἐκ τῶν ἐν Ἀσίᾳ Ἰουδαίων 20,000 οἰκοῦσι τὴν Ἰνδικὴν καὶ 25,000 τὴν Παλαιστίνην. Ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἱερουσαλήμ, λέγεται, ἀνέρχεται εἰς 25,000, ὧν 7,000 Μωαμεθανοί, 5,000 Χριστιανοὶ καὶ 13,000 Ἰουδαῖοι ἀνήκοντες εἰς τὴν ἰσπανικὴν, τὴν γερμανικὴν καὶ τὴν ἀραβικὴν ἐθνότητα. Ἡ στατιστικὴ οὐδεμίαν δίδωσι πληροφορίαν περὶ τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἰσραηλιτῶν ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἔχουσι ἐν Νέα Ὑόρκῃ 30 συναγωγὰς.

ΟΙ ΚΟΥΡΔΟΙ.

Εἰς τὰ σύνορα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ Περσίας ἐκτείνεται μικρὰ σειρὰ ὀρέων, κλίνουσα ἐκ τοῦ βορειοανατολικοῦ πρὸς τὸ νοτιοανατολικὸν ἐκ τῆς Τραπεζοῦντος πρὸς τὸν Περσικὸν κόλπον ἀνδρὸς, γυ-

μνή, προσβαλλομένη ὑπὸ τοῦ ἀσιατικοῦ ἡλίου καὶ τῶν Σιθηρίων ἀνέμων. Ἡ χώρα αὕτη εἶναι τὸ Κουρδιστάν, ἡ χώρα τῶν ἀρχαίων Κούρδων.

Οἱ Κούρδοι προσκληθέντες ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου πρὸς ἐοθήθειαν τοῦ Ἰ. Λαμισμοῦ σπουδαίας παρέσχον ἐκδουλεύσεις κατὰ τὴν ἐκστρατείαν τοῦ βωπποτουρκικοῦ πολέμου ἐν Ἀρμενίᾳ. Τὸ ἔθνος τοῦτο εἶναι ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων τῆς δυτικῆς Ἀσίας. Καθὰ δεικνύει τὸ ὄνομα αὐτῶν (περσιστὶ Κάρτ, ἀραβιστὶ Κάρδ) εἶναι ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Καρδούχων, εἶναι δὲ ἀληθὲς ὅτι ἡ ὑπερήφανος αὕτη φυλὴ ἀπεκατεστάθη ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος εἰς τὰ ὄρη ταῦτα, καὶ ὅτι μέχρι τοῦδε ἐτήρησε τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς, καίτοι ἀναγνωρίζουσα τὴν κυριάρχίαν τῆς Πύλης.

Ὁ Γουλιέλμος Λεζάν, γνωστὸς παρὰ τοῖς Τούρκοις, ζωγραφεῖ λίαν κολακευτικὴν τὴν εἰκόνα τῶν Κούρδων. « Πολλάκις, λέγει, ἐπεσκέφθην τοὺς Κούρδους καὶ λίαν ἐκτιμῶ αὐτοὺς πρὸ πάντων ὁπόταν παραβάλλω αὐτοὺς πρὸς τὸν Περσικὸν λαόν, αὐτῶν εἶναι οἱ πρεσβύτεροι ἀδελφοί. Ἡ γλῶσσα ἔχει ἀρχαῖον χαρακτῆρα ἔχει ταιαύτην πρὸς τὴν περσικὴν σχέσιν, οἷαν ἡ γαλλικὴ τοῦ Ἰβου αἰῶνος πρὸς τὴν σημερινήν. Εἶναι δύσκολον νὰ γίνῃ τις παρ' αὐτοῖς δεκτὸς ἀλλ' ἀποῦ ἄπαξ φιλοξενηθῆ δύναται λίαν ἡσύχως νὰ κοιμηθῆ ἔχων ἐφ' ἑαυτοῦ ἄπειρα χρήματα. Εἰς τοῦτο δὲ συντελεῖ μάχιστα ἡ πλήρης παρ' αὐτοῖς συναίσθησις τῆς ἰσότητος οὐ μόνον παρὰ

τοῖς πτωχοῖς ἀλλὰ καὶ παρ' αὐταῖς ταῖς γυναίξιν πράγμα σπάνιον παρὰ τοῖς μουσουλμάνοις »

Ὁμολογητέον ὅμως, μεθ' ὅλην τὴν μαρτυρίαν τοῦ περιφήμου περιηγητοῦ, ὅτι οἱ Κοῦρδοι εἶναι λίαν ἐγκρατεῖς καὶ ὅτι ὄλαι αἱ περὶ αὐτῶν φῆμαι, ὡς ληστῶν καὶ ἀρπάγων εἶναι τὸ πλεῖστον ψευδεῖς. Ἄνδρες εἰς τὸν ὑψιστον βαθμὸν ἐμπνεοῦσι τὸν τρόπον εἰς τοὺς ἄλλους γείτονας λαοὺς τοὺς ἄρμενίους καὶ πέρσας καὶ ἐπιβάλλουσι αὐτοῖς φόρους ἐπὶ προφάσει προστασίας. Πράγματι εἰς τῶν νεωτέρων Ἄγγλων συγγραφέων λέγει « Οἱ Κοῦρδοι ζῶσι ἐκ τῆς ληστείας ἣν διὰ δύο ἐξασκοῦσι μέσων » ὅταν ἐν κερβάνιον εὐρίσκειται καθ' ὁδὸν, ὁ ἀρχηγὸς τῶν Κοῦρδων προσφέρει εἰς αὐτὸ τὴν προστασίαν του, ἀνθ' ἧς ζητεῖ σπουδαίαν ποσότητα χρημάτων· ὅταν τὸ κερβάνιον ἀρνηθῆ τότε ἐπιτίθεται κατ' αὐτοῦ καὶ τὸ διαρπάζει. »

Οἱ πλεῖστοι τῶν Κοῦρδων ἀκολουθοῦσι τὴν μουσουλμανικὴν θρησκείαν, ὑπάρχει ὅμως παρ' αὐτοῖς καὶ εἶδος χονδροειδοῦς εἰδωλολατρίας. Οἱ ἀληθεῖς πιστοὶ θεωροῦσι τοὺς εἰδωλολάτρας τούτους, ὡς ἀπίστους καὶ περιφρονοῦσι αὐτούς, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον δὲν ἐμποδίζει αὐτούς νὰ τοὺς προσκαλῶσι εἰς βοήθειαν ὡςάκις ὁ Ἰσλαμισμὸς εὐρίσκειται ἐν κινδύνῳ. Ἄπαντες ὅμως οἱ Κοῦρδοι δὲν εἶναι μουσουλμάνοι· πολλοὶ μεταξὺ αὐτῶν ἀπαρνηθέντες τὸν Ἰσλαμισμὸν λατρεύουσι τὸν διάβολον. Ἰπὸ φυσικὴν ἔποψιν οἱ Κοῦρδοι εἶναι ὑ-

πέροχος φυλῆ. Εὐσωμοι, *καλοκαμωμένοι*, εἶναι παράστασις ὄλων τῶν χαρακτηρῶν τῆς ἀριανῆς φυλῆς τῆς ἀπώτατης ταύτης λευκῆς φυλῆς. Αἱ γυναῖκες τῶν εἶναι ὠραιόταται.

Οἱ Κοῦρδοι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ξυρίζονται τὴν κεφαλὴν, ἔχουσι ὅμως μύστακας· οἱ γέροντες μόνον ἀφίνουσι τὸν πώγωνα. Ἡ ἐνδυμασία τῶν εἶναι κομψή. σύγκειται ἐξ εὐρείας περικνημίδος ἐκ μαλλίου ἐλάφου ἣτις διήκει μέχρι τῶν ποδῶν, καὶ μικρᾶς ἐσθῆτος, ἧς αἱ περιχειρίδες, εἶναι εὐρεῖαι καὶ ἣτις φθάνει μέχρι τῆς γῆς. Ἐπὶ τῆς ἐσθῆτος ταύτης φέρουσι ἕτερον μικρὸν φόρεμα κατεσκευασμένον ἐκ μαύρου λινοῦ. Τὴν ζώνην ἔχουσι περικεκαλυμμένην δι' εὐρέου σαλίου, ἐν δὲ ταῖς πτυχαῖς αὐτοῦ θέτουσι τὰ ὄπλα τῶν. Οἱ ἵππεῖς φέρουσι ὑποδήματα ἐρυθρᾶ.

Πάντες οἱ ἄνδρες εἶναι πάντοτε πολεμισταί. Ἐκτὸς τῶν πιστολίων καὶ γιγανθίων ἄτινα κοσμοῦσι τὴν ζώνην αὐτῶν φέρουσι καὶ μικρὰν καρβίναν περικῆς κατασκευῆς καὶ στρογγύλην ἀσπίδα ἐκ δέρματος ἐλέφαντος ἢ ἰνδικοῦ ῥινοκέρου. Ἐφιπποὶ κρατοῦσι περιπλέον καὶ μακρὰν λόγχην τὴν ὁποίαν μεταχειρίζονται μετὰ θαυμασίας ἐπιδειξιότητος καὶ ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ καὶ διὰ νὰ συναθροίσωσι τὰ ποίμνια τῶν.

Οἱ Κοῦρδοι φέρουσι τὸν χειμῶνα εὐρὺ καὶ πυκνὸν ἐπανωφόριον ἐκ μαύρου μαλλίου ἐλάφου καλλομένου *ἀμπά*. Τοῦτο

ἀντικαθιστῶσι τὸ ἔαρ δι' ἐτέρου λεπτοῦ ἐκ λινοῦ ὑφάσματος. Αἱ γυναῖκες τῶν Κοῦρδων παρουσιάζονται εἰς τοὺς ξένους με ἀνοικτὸν πρόσωπον, παρὰ τὸ ἔθος τῶν μουσουλμάνων γυναικῶν τῶν ἄλλων μερῶν. Ἐπὶ τοῦ στήθους ἔχουσι περιλαίμια συγκεῖμενα ἐκ πολλῶν ἀργυρῶν νομισμάτων συνδεδεμένων πρὸς ἀλληλα διὰ μαργαριτῶν διαφόρων χρωμάτων ἢ διὰ μεταλλίνων ἀλύττων. Πολλοὶ ἔχουσι τὴν ἀριστερὰν ὠμοπλάτην κεκοσμημένην διὰ μικροῦ ἀργυροῦ κομβίου πεπλουτισμένου διὰ καλαϊδῶν (περουζέ)· τὸ κόσμημα τοοῦτο εἶναι ἐν γενικῇ χρήσει ἐν Κοιρδιστάν. Δὲν ἔχουσι ἰδιαιτέραν ἐνδυμασίαν· τὴν κεφαλὴν καλύπτουσι διὰ λευκοῦ λινοῦ ὑφάσματος, τοῦτο δὲ ἀντικαθιστῶσι εἰς τὰς ἐορτὰς δι' ἐτέρου κεκοσμημένου διὰ διαφόρων κοσμημάτων. Περιπατοῦσαι σηκόνουσι τὴν ἐσθῆτα αὐτῶν μέχρι τῆς ἡμικνημίδος.

Τὰ χωρία τῶν Κοῦρδων σύγκεινται ἐγγένει ἐξ εἴκοσι περίπου σκηνῶν καὶ ἐκ τριῶν ἢ τεσσάρων οἰκιῶν λιθίνων, εὐρειῶν καὶ διηρημένων εἰς δύο ἢ τρία πατώματα, ἐν τῇ μέσῳ ἐκάστης σκηνῆς ὑπάρχει ὀπή χρησιμεύουσα ὡς ἐστία· δι' ἧς ἀπασα ἡ σκηνὴ πληροῦται καπνοῦ. Πλησίον ἐκάστου χωρίου ὑπάρχει τὸ νεκροταφεῖον· οἱ τάφοι εἶναι κεκοσμημένοι διὰ στηλῶν εὐθειῶν λιθίνων, ἐφ' ὧν εἶναι ἐζωγραφημένα ἐπιστόλια, λόγχοι, πελέκεις καὶ διάφορα ἄλλα πολεμικὰ ἀντικειμένα

χαρακτηρίζοντα τὰ πολεμικὰ ἔθνη τῶν πλανήτων τούτων φύλων.

Τὸν χειμῶνα οἱ Κοῦρδοι κατοικοῦσιν ἐν ταῖς κοιλάσι, ἀλλὰ τὸ θέρος ἀνέρχονται εἰς τὰ ὄρη, ὅπως κατοικήσωσιν ἐπὶ τῆς μεγαλοπρεποῦς χλόης, ἐκτεινομένης εἰς πλάτος πλέον τῶν 2000 μέτρων.

Ὅταν ἀναχωροῦσιν ἀπὸ τοῦ ἐνὸς τόπου εἰς ἄλλον φορτώνουσι ἐπὶ ἵππων, καὶ βουβάλων τὰς σκηνὰς αὐτῶν· αἱ γυναῖκες φέρουσι ἐπὶ τῶν ὄμων αὐτῶν διάφορα προφυλακτικὰ ἀντικείμενα καὶ τὰ τέκνα τῶν, ὅσα δὲν δύνανται νὰ βαδίσωσιν· οἱ ἔφιπποι ἢ πεζοὶ φέρουσι ἐν χερσὶ τὴν λόγχην καὶ τὴν πίππαν τῶν.

(ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.)

ΑΝΑΜΙΚΤΑ.

ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑΝ ΤΗΣ ΦΩΣ-ΦΟΡΗΣΕΩΣ.

Οἱ πλεῦσαντες νύκτα διὰ θαλάσσης ἐν τοῖς θερμοῖς κλίμασι γνωρίζουσι τὸ φαινόμενον τῆς φωσφορήσεως, ὅπερ τοσοῦτον ἡσχόλησεν ἐπὶ πολὺ τοὺς σοφοῦς. Τὸ φαινόμενον ἀποτελεῖται ἐνίοτε ἐκ πολλῶν ἰχθύων, οἵτινες διατέμνουσιν ὡς λαμπρὰ τόξα τὸ κύμα. Ἄλλοτε δὲ παράγεται ὑπὸ τῶν Μεδουσῶν, τῶν Νη-

ρηίδων, τῶν Ἀστεριῶν, αἵτινες ἐκρέουσι τὸ φῶς, ὡς οἱ ἠλεκτρικοὶ ἰχθύες, τὸν ἠλεκτρισμόν. Πολλὰ τῶν ζῶων τούτων μακρόθεν θεωρούμενα, φαίνονται ὡς δίσκοι πεφυρακτωμένοι σιδήρου ἢ ὡς δεσφιίδες φωτειναὶ σπινθηροβολοῦσαι. Ἐνίοτε δὲ παρέχουσιν ὄψιν πολυχρωμάτων ὑαλίνων σφαιρῶν λύχνους περιλαμβανουσῶν ὡς ἐν πανδήμῳ φωτοχυσία. Ἄλλοτε δὲ λαμπυρίζουσιν ἐν εἴδει πυροφόρων μετεώρων ἢ βολίδων μυρίοις ἐνασμενίζοντων ἐλιγμοῖς καὶ ἀθύρμασιν. Αἱ δὲ λεγόμεναι Μ ε δ ο υ σ α ι Φυσοφόροι σύρουσι διεσκειδασμένην κόμην, ἧς οἱ πλόκαμοι σελαγίζουσιν ὑπὸ μυρίων φώτων, ὡς λαμπυρίζει ἐν τῷ στερεώματι κατὰ τὰς αἰθρίας νύκτας ἢ κατὰστερος κόμη τῆς Βερενίας.

Ὁ Πλίνιος ἐθεώρησεν ὅτι οἱ φαγόντες τὰς φωλάδας διετήρουν εἶδος φωτός ἐπὶ πολλὰς ὥρας. Ὁ Σπαλαντσάνης ἐρευνήσας εὗρεν ὅτι ἡ αἰτία τῆς παραδόξου ταύτης ιδιότητος τῆς φωσφορήσεως ἀποδοτέα γλοιώδει τινὶ ὑγρῷ, ὅπερ συνάγεται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῶν πλοκάμων καὶ εἰς τὸν στόμαχον· τὸ δὲ λοιπὸν μέρος τοῦ σώματος λάμπει ἐξ ἀντανγκλάσεως.

Ἰδίως ὄμως παράγεται τὸ φαινόμενον τοῦτο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν τῇ θαλάσῃ ὑπὸ μικροσκοπικῶν ζωύφιων.

Ἄμα τοῦ ἡλίου ἐκλιπόντος ἀπὸ τοῦ ὀρίζοντος, λέγει ὁ Ἀλέξανδρος Οὐμβόλδος, ἀμύθητον πλῆθος ἀοράτων ζωύφιων

ἀναβαίνει εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ὑδάτων ἐλκυομένων ὑπὸ μετεωρικῶν αἰτιῶν. Ἐὰν δὲ ἡ θάλασσα ἡρεμῇ, βλέπει ὁ ποντοπόρων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς, ἰδίως κατὰ τὰς αἰθρίας νύκτας, μυριάδας λαμπρῶν σπινθηρῶν καὶ ἀναμιξ ἐν εἴδει ὄψεων σελασφόρων πυροῦς μυρίας ἐνασμενίζοντας καμπαῖς καὶ γραφικαῖς ἐλιγμοῖς. Σαλευομένης δὲ τῆς θαλάσσης ἕκαστον κύμα ρίπτεται ἐν εἴδει πεφυρακτωμένης λάβας εἰς τὴν πρύμναν τοῦ πλοίου, καὶ διαρρηγνύμενον, ὀπισθοδρομῆ ἀναπτύσσον μανδύαν σελαγίζοντα περιφλεγῆ, ὅστις εἰς μεγάλας ἐξελισσόμενος διαστάσεις συγχέεται τῇ αἴγλῃ τῶν μαρμαϊρόντων ἀστέρων τοῦ στερεώματος. Ἐκαστος θράχος φαίνεται περιεζωσμένος πῦρ. Ἐκαστῇ δὲ τοῦ τροχοῦ στροφή ἀναπτύσσει ἀπειρομεγέθεις πυροσκόλους στάχεις. Καὶ ὅταν ἀγέλαι δελφίνων ἐπὶ νυκτερινὴν ἐξεληθῶσαι θυμηδίαν πλέωσι καὶ παλαιῶσιν ἐπιχαρίτως ἐν τῷ λάμποντι ἐκείνῳ μανδύῳ τὸ θέαμα καθίσταται, ὡς ἀληθῶς χαρίεν καὶ φαντασιῶδες.

Τὴν φωσφορήσιν ταύτην παράγει ἰδίως τὸ ζωύφιον τὸ καλούμενον Νυκτολάμπις ἢ Κεγχροειδής (Noctiluca Miliaris), ὅπερ ἐξεταζόμενον διὰ τοῦ μικροσκοπίου, ἐπιδεικνύει σφαιρὰν πηκτῶς διαφανῆ, ἐφ' ἧς εἰσιν ἐσπαρμένα πλῆθος φωτεινῶν σημείων, καὶ ἔχουσιν εἶδος τριχοειδοῦς παραρτήματος, ὅπερ πολλοὶ θεωροῦσιν ὡς τὸ στόμα τοῦ ζωύφιου.

ΓΙΓΑΝΤΙΑΙΟΝ ΔΕΝΔΡΟΝ

Ἐν Νέα Ὑόρκῃ ὑπάρχει ἐκτεθειμένον τεμάχιον τεραστίου δένδρου ἐκ Καλιφορνίας. Τὸ θαυμάσιον τοῦτο ἔργον τῆς φύσεως ἀνεκαλύφθη τῷ 1874· ἡ κορυφή του ἔκειτο χαιμαὶ καὶ ἦτο βεβαίως πρὸ πολλοῦ ἀποκεκομένη, αὐτὸ δὲ τὸ δένδρον εἶχεν εἰσέτι ὕψος 240 ποδῶν. Τὸ μέρος τοῦ κορμοῦ, ὀπίθεν ἢ κορυφῇ ἀπεκόπη εἶχε διάμετρον 12 ποδῶν καὶ δύο κλώνους τὸν μὲν ἐνεαποδιαῖον, τὸν δὲ δεκαποδιαῖον. Τὸ κατώτερον μέρος ἔχει διάμετρον 111 ποδῶν. Ὁ πρεσβυγενὴς αὗτος μονάρχης τοῦ δάσους καλεῖται ἀγέρων Μουσῆς κατὰ τὸ ὄνομα τοῦ ἐγγυὸς ὄρους. Εἶναι τὸ μέγιστον τῶν τέως ἀνακαλυφθέντων δένδρων καὶ ἔχει κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν βοτανικῶν ἡλικίαν 4840 ἐτῶν. Τὸ ἐν Νέα Ὑόρκῃ ἐκτεθειμένον τεμάχιον ἔχει περιφέρειαν 75 καὶ διάμετρον 25 ποδῶν· τὸ ἐσωτερικὸν αὐτοῦ μετεποιήθη εἰς αἴθουσαν, ἧτις χωρεῖ 150 ἀνθρώπους.

Ὁ ΑΓΧΙΝΟΥΣ ΙΝΔΟΣ.

Ἰνδὸς τις ἐν Περουβίᾳ, χάσας τὸν ἵππον του, μετὰ ἐπιμελῆ ἀναζήτησιν ἀνεκάλυψεν, ὅτι Ἰσπανὸς τις τὸν εἶχε κλέψει. Ἀνεφέρθη εἰς τὸν δικαστὴν τοῦ τόπου, καὶ οἱ διαφερόμενοι διετάχθησαν ἵα ἱμνα-

νισθῶσιν. Ὁ Ἰσπανὸς ὠρκίσθη ὅτι ὁ ἵππος ἀνήκεν εἰς αὐτόν. ἀλλ' ὁ δυστυχὴς Ἰνδὸς κινδυνεύων νὰ χάσῃ τὸ δέκατόν του, ρίπτει ἀμέσως τὸν μανδύαν του ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἵππου καὶ λέγει εἰς τὸν Ἰσπανόν. « Ἐὰν πραγματικῶς σοὶ ἀνήκει, δύνασαι ἀσφαλῶς νὰ εἴπῃς ἀπὸ ποῖον ὀφθαλμὸν εἶναι τυφλός; Ὁ Ἰσπανὸς μετὰ τινα δισταγμὸν ἀπαντᾷ « Εἶναι ἀπὸ τὸ ἀριστερόν. » « Ἄς μὴ συγχωρήτῃ ἡ ἀφεντία σου· δὲν εἶναι τυφλός ἀπὸ κανένα. » λέγει τότε ὁ Ἰνδὸς, ἀφαιρῶν τὸν μανδύαν.

Ὁ δικαστὴς παρατηρῶν τὴν πικρουργίαν τοῦ Ἰσπανοῦ καὶ θαυμάζων τὴν φυσικὴν ὀξύνοιαν τοῦ Ἰνδοῦ, διέταξε νὰ τῷ ἀποδοθῇ ὁ ἵππος καθὼς καὶ τὰ ἔξοδα τῆς δίκης καὶ ἔθεσε τὸν κλέπτην εἰς τὴν φυλακὴν.

ΔΙΠΛΗ ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ.

Ἡ πρώτη λέξις ὄνομα ἐνὸς υἱοῦ τοῦ

[Νῶε·

ἢ δὲ δευτέρα ἐν' αἰγὸς τὸν Δία θηλα-

[σάσης·

ἢ τρίτη δ' ἐνὶ τῶν Θηβῶν ἀσπλάγ-

[χνου βασιλείως·

ἢ δὲ τετάρτη τὸ ὄνομα μητρὸς θεῶν

[σημαίνει·

ἡ πέμπτη δ' ἤρωός τινος ἐκ τῶν ἐπι

[Τρφάδα

ἐκστρατευσάντων κ' ἑαυτὸν φονεύ-

[σαντος αὐτόθι·

πολυπαθοῦς δὲ πόλεως ἡ ἕκτη, ἥς τὰ

[πάθη

ἔψαλε μέγας ποιητής, ὁ μέγιστος βε-

[βαίως·

θεᾶς δὲ τῆς θεότητος σημαίνει ἡ ἐ-

βδόμη·

ἡ δὲ ὀγδόη τῶνομα θεοῦ Φρυγίας,

[ὅς τις

εἶν' ὅμοιος παντάπασι τῶ τῶν Ἑλ-

[λήνων Βάκχῳ.

Τούτων πασῶν τῶν λέξεων τὰ ἀρ-

[κτικὰ στοιχεῖα

τοῦ σοφωτάτου "Ἑλληνος τῶνομ' ἀ-

[ποτελοῦσι,

τοῦ δὲ παγκάλου Ἰωσήφ υἱοῦ τὰ τε-

[λευταῖα.

I. Βαλαβάνης.

ΔΥΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΔΙΠΛΗΣ

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΟΣ

M α δ α I

A β δ εν α γ Ω

Ρα μ ψ ἴ ν η τ ο Σ

I ε φ ο ν ν Η

A] σ ἄ Φ

ΕΙΔΗΣΕΣ

Ἄνεχώρησε χθὲς εἰς Κων]πολιν ὁ ἰα-
τρὸς κ. Α. Χρηστίδης μέλλων νὰ τελέσῃ
ἐκεῖσε τοὺς γάμους αὐτοῦ μετὰ τῆς δε-
σποινίδος Θαλείας, θυγατρὸς τῆς Α. Ὑ-
ψηλότιτος τοῦ Ἡγεμόνος τῆς Σάμου
Κωστάκη Ἀδοσίδη πασᾶ.

— Τὴν δὲ παρελθούσων δευτέραν ἀνε-
χώρησε κατευθυνόμενος εἰς Βλαχίαν ὁ ἀξιό-
λογος νέος κ. Στυλ. Συσκώδης.

— Τὴν λύσιν τῆς ἐν τῷ τριακοστῷ
φύλλῳ δημοσιευθείσης διπλῆς ἀκροστι-
χίδος ἐπέστειλεν ἡμῖν ἐκ Βαζοῦμ καὶ ὁ
ἀξιότιμος κ. Ἄριστομ. Τριανταφυλλίδης.

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΠΑΡΟ- ΡΑΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΦΥΛ- ΛΑΔΙΟΥ.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ στήλῃ τῆς τρίτης σελ'
ἀντὶ ἀντιθέτεις ἀνάγνωθι ἀνατιθέτεις
ἐν τῇ αὐτῇ στήλῃ τῆς αὐτῆς σελ. ἀντὶ
αὐτὰ ἀνάγν. αὐτὸν ἐν τῇ δευτέρᾳ στή-
λῃ τῆς δωδεκ. σελ. ἀντὶ μορφοῖν ἀνά-
γνωθι μορφοῖν· ἐν τῇ δευτέρᾳ στήλῃ
τῆς δεκάτης πέμπτης σελ. ἀντὶ συννε-
φώδης ἀνάγν. συννεφώδεις.